

passende Leilighed til at udtale sin selvstændige, af Rigsretten uafhængige Mening om Sagen. Med mindre Folkethinget helt vil undlade at vedtage noget Forslag til Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet for 1877—78, indtil Thinget har fremkaldt en Rigsretsdom, maa det allsaa formentlig ikke vedtage, at Regnskabet „kan ikke passere“ uden tillige tilstrækkelig at fikke sig, at det i Virkeligheden heller ikke kommer til at passere. — Da et Forslag, som det ovenfor antyde — om Tilføielse af en Misbilligelse — imidlertid neppe bør stilles, inden det har større Sandsynlighed for at samle et Flertal i Folkethinget end under dette nuværende Træthedstilstand og opløste Partiforhold, efter som en Forkastelse af Forslaget let kunde udtydes som en Billigelse af „Provisoriet“, saa fremsættes det kun til nærmere Overveielse ved denne Leilighed, medens det forbeholdes at opstille det til Afstemning paa et senere Trin af denne Sags Behandling.

Der staar tilbage at omtale den Post paa 36,000 Kr. i Statsregnskabet for Finantsaaret 1876—77, som ved begge Things Beslutninger om dette Regnskab er vedtagen at skulle behandles i Forbindelse med Statsregnskabet for 1877—78.

Den nævnte Sum blev den 24de April 1877 udbetalt af Statskassen til Theatret i Genhold til den foranævnte Lov af 12te April 1877, og da det var den eneste Sum, der fandtes i Genhold til denne Lov paa Statsregnskabet 1876—77, vedtoges det at lade Spørgsmaalet om denne Sums grundlovmæssige Hjemmel herstaa, indtil Lovens Betydning som Regnskabsgrundlag i det Hele blev afgjort. Udvalgets Flertal betragter Udbetalingen af sidstnævnte Sum paa samme Maade som de øvrige Udbetalinger ifølge den foreløbige Lov, og det indstilles derfor, at denne Sum ei heller kan passere.

Flertallet stiller i Genhold til Foranstaaende det Endringsforslag,

at Folkethinget i Stedet for Landstingets Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Genhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1877—78 vedtager følgende Beslutninger:

1. Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til
 - a. det for den grønlandske Mission for Finantsaaret 1876—77 afslagne Regnskab og
 - b. de i Overensstemmelse med Tilleggsbevillingsloven af 30te Marts 1878 paa Statsregnskabet for 1877—78 opførte Poster.

2. Det for Finantsaaret 1877—78 afslagne Regnskab kan isøvrigt ikke passere.

3. Den paa Statsregnskabet for 1876—77 under 24de April 1877 opførte Udbetaling af 36,000 Kr. til det kongelige Theater og Kapel kan ikke passere.

Udvalgets Medlem Hørup skjønner ikke, at den af Flertallet under Nr. 2 gjorte Indstilling rammer Sagens Kjerne. I det denne Indstilling, om end med en selvstændig Motivering, optager Statsrevisorerne B. Christensens og Høgsbros ligelydende Indstilling, synes den at maatte opfattes paa samme Maade som denne. Men den nævnte Indstilling angaar kun Regnskabets Form. Regnskabet negtes Godkjendelse, fordi de forskellige Poster ikke ere sondrede efter den paaberaabte Bevillingshjemmel paa en saadan Maade, at der kan dømmes om denne Hjemmels Tilstrækkelighed for hver enkelt Post. Tænker man sig denne Indstilling formuleret som en Domspaaftand, vil denne kun kunne gaa ud paa, at Regnskabet omposteres paa den af Statsrevisorerne fordrøede Maade. Jeg ser imidlertid ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at blive staaende paa dette foreløbige Trin og indskrænke Rigsdagens Beslutning alene til Regnskabets formelle og udvortes Side. Den virkelige Mangel ved Regnskabet bestaar jo i, at Regjeringen fra den 16de April til 7de November 1877 har forvaltet Statens Finantsfer uden lovlig Hjemmel ved i dette Ridsrum at afholde Udgifter og opkræve Statter uden nogen hertil givne Bevilling. Om denne Sag synes det nu at være Tid for Rigsdagen til at tage Beslutning. Men i saa Fald bør selve Indstillingen rettes mod det Punkt, der er den virkelige Gjenstand for Paaante, og kun mod dette. Og det ses ikke, hvad der skulde være til Ginder herfor. Thi vel kan Omfanget af den nævnte uhjemlede Finantsforvaltning ikke angives i bestemte Tal, saalænge de enkelte Regnskabsposter ikke ere behørigt udsøndrede og sammenlagte, men dette ubeløffer ikke, at selve Indstillingen udtrykker Rigsdagens Opfattelse af den paaante Forvaltning. Paa den anden Side er Finantsaaret 1877—78 jo isøvrigt dækket ved midlertidige Finantslove, der, saavidt de række, ikke give Anledning til at forbeholde Ansvar. Ved at udstrække Regtelsen af Regnskabets Godkjendelse til hele Finantsaaret, skjønner jeg ikke rettere, end at man fordukker Opfattelsen af, hvad det er, man egentlig vil ramme. Istedetfor Flertallets Indstillinger under 1 og 2 tillader jeg mig derfor at indstille:

1. Det kan ikke passere, at der i Finantsaaret 1877—78 er opkrævet Statter og afholdt Udgifter i Genhold til den saakaldte foreløbige Lov af 12te April 1877.